

Een geslaagde vogelexcursie

Carel de Vink

Je kent dat wel, tenzij je (zoals ik meestal) een pure vogelsolist bent: de gezelligheidsvogelaar. Dat gaat zo: de regionale coördinator voor vogelexcursies heeft een tocht gepland. Er wordt vroeg verzameld; de passagiers over de auto's verdeeld. In optocht naar een vogelrijk oord. Ik waag het erop. Van tevoren heb ik me op internet goed voorbereid. Het gebied, de te verwachten vogels en de terreingesteldheid om het juiste schoeisel te kiezen. Goed gevulde thermosfles en broodtrommeltje (en niet zo'n plastic wegwaazakje!). Verrekijker (er is altijd wel iemand die zoiets vergeet...). Neem ik mijn telescoop mee of reken ik op anderen?

De groep tref ik op het verzamelpunt.

Iedereen lijkt elkaar te kennen. Er

wordt druk bijgepraat. Nee, niet

over vogels, maar over vakan-

tiereizen, voordeeltjes, een

nieuwe auto... Ik zit voorin bij

Michiel, zonder geruite kiel, maar in een groene veldjas. Hij meet breed uit over

zijn tuin. Zo te horen een vogelwalhalla. De rit duurt ruim een uur. Af en toe wijs

ik op een vogel langs of boven de weg. Maar niemand reageert. Achter mij klinkt zacht gesnurk. Michiel is vol van zijn eigen relaas en let (gelukkig maar) op de weg en de rest van de stoet.

We arriveren op de plaats van bestemming. Er wordt een topografische kaart

uitgevouwen en Els doet verslag van de situatie vroeger, toen alles groener en

meer vogelvriendelijk was. Na tien minuten komen de thermoskannen met hun

onvermijdelijke bijdrage. Als we eindelijk op weg gaan, hebben we nog geen

vogel gezien. Om mij heen gaat het gebabbel verder. Met drie andere fanatie-

kelingen loop ik voorop. 'Kijk mensen, daar vliegt...', ach, alweer weg. Er wordt

gemopperd over modder en de kille wind. We speuren over een vlakte met

onze telescopen. 'Waar zit die Oehoe dan?' 'Nee Job, een Koekoek.' Job noteert:

Koekoek. 'Heb je hem nou al gezien?' Nee, Job notuleert. Wat ver weg zit, hoeft

hij niet te zien.

Het wordt vooral een gezelligheidstocht. Halverwege even een plasstop bij een

'leuke tent', waar we een soepje nuttigen. Enkelen bestellen een tosti, die erg

lang op zich laat wachten. Daarna nog een koffie of theetje. De rest wacht gedul-

dig en praat. Hèhè, eindelijk stappen we op. 'Kijk, een Slechtvalk!' Vier deelne-

mers reageren. De rest is te druk met elkaar. Waarover? Nou, over de terugtocht.

Als we vóór de file thuis willen zijn, moeten we nu rechtsomkeert maken. Nog

geen half uur later stappen we in, nadat Els heeft vastgesteld dat het een geslaag-

de tocht was. Job meldt dat we tweeënveertig soorten gehoord of gezien hebben.

Ik schat mijn aandeel toch dicht bij de zestig... De terugweg wordt gevuld met

plannen voor een meer cultuurgerichte tuin. Ik zie nog meer vogels onderweg,

maar die tellen niet, zegt men. 'Het was gezellig,' zegt Michiel nadat we hebben

bijgedragen aan de 'stookkosten'. Ik zeg: 'Ik kijk nu al uit naar de volgende keer,'

en voel me een beleefde huichelaar.

